

Krajowa Rada Radiofonii

i Telewizji

DBF-WA.92.84889.1.2016

Warszawa, dnia 19 października 2016 r.

Decyzja nr 8/GŁ/2016

Na podstawie art. 10, art. 10a ustawy z dnia 02 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 poz. 584 z późn. zm.), art. 104, art. 107 kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 poz. 23 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku [REDACTED] z siedzibą w miejscowości [REDACTED], który wpłynął do Organu w dniu 26 września 2016 r., w przedmiocie wydania interpretacji co do sposobu i zakresu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej,

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji **uznaje za nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawcy** zgodnie z którym obowiązek uiszczania opłat abonamentowych na podstawie ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych nie powstaje względem spółki prawa handlowego będącej zakładem pracy chronionej.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 02 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorcy przysługuje prawo do złożenia do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosku o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie. Udzielenie interpretacji następuje

w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie. Interpretacja zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska w sprawie wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia.

Wniosek o wydanie interpretacji podlega opłacie w wysokości 40 zł, którą należy wpłacić w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku. W razie nieuiszczenia opłaty w terminie wniosek pozostawia się bez rozpatrzenia. W przypadku wystąpienia w jednym wniosku o wydanie interpretacji odrębnych stanów faktycznych lub zdarzeń przyszłych pobiera się opłatę od każdego przedstawionego we wniosku odrębnego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego. Opłatę od wniosku uiszcza się na rachunek organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej, właściwych do wydania interpretacji albo, jeżeli istnieje taka możliwość, gotówką w kasie tego organu lub jednostki. Stosownie do art. 10a ust. 2 i 3 ww. ustawy interpretacja nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, jednakże przedsiębiorca nie może być obciążony jakimikolwiek daninami publicznymi, sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji. Interpretacja jest wiążąca dla organów administracji publicznej lub państwowych jednostek organizacyjnych właściwych dla przedsiębiorcy i może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia postępowania. Nie zmienia się interpretacji, w wyniku której nastąpiły nieodwracalne skutki prawne.

Opłata abonamentowa jako przymusowe i bezzwrotne świadczenie o charakterze publicznoprawnym stanowi daninę publiczną przeznaczoną na cele publiczne związane z finansowaniem misji publicznej radia i telewizji. Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 6a ustawy o z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji do zadań Krajowej Rady należy w szczególności ustalanie, na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1204 oraz z 2015 r. poz. 1324), wysokości opłat abonamentowych. W związku z powyższym organem uprawnionym do wydania interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę opłaty abonamentowej jest Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji.

W dniu 26 września 2016 r. wpłynął do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wniosek [REDAKTOR] z siedzibą w miejscowości [REDAKTOR]. Wniosek został podpisany przez prezesa zarządu spółki [REDAKTOR] – upoważnionego zgodnie z informacją z Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego do samodzielnego

reprezentowania spółki. Do wniosku dołączono informację z Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego, potwierdzenie zlecenia do realizacji przelewu opłaty od wniosku w wysokości 40 złotych, kopię postanowienia Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie o wpisie z dnia 01.04.2015 r., kopię decyzji Wojewody Mazowieckiego z dnia 04.03.2015 r. oraz kopię decyzji Wojewody Mazowieckiego z dnia 03.06.2015 r.

Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny:

[REDAKTOWANA] siedzibą w miejscowości [REDAKTOWANA] produkuje mieszanki betonowe, kostkę brukową, krawężniki i kregi z betonu oraz wydobywa kruszywo do ich produkcji. Ponadto Spółka wykonuje transport półproduktów i wyrobów gotowych środkami własnymi i najętymi. W użytkowanych przez Spółkę samochodach, ciężarówkach i gruzkach do transportu betonu zainstalowane są odbiorniki radiowe, za które według oświadczenia Spółki odprowadzane są opłaty abonamentowe. Wnioskodawca wskazuje również, iż jest zakładem pracy chronionej, na potwierdzenie czego załączył kopie decyzji Wojewody Mazowieckiego.

Strona w piśmie z dnia 21 września 2016 r. dokonuje interpretacji przepisów prawa związanych z określeniem obowiązku ponoszenia opłat abonamentowych za posiadanie urządzeń zakwalifikowanych jako odbiorniki radiofoniczne zainstalowane w pojazdach użytkowanych przez Spółkę. Wnioskodawca podnosi, iż Spółka jest zakładem pracy chronionej. Przywołuje art. 31 ust. 1 pkt 2 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych podnosząc, iż przepis ten zwalnia zakład pracy chronionej z opłat za wyjątkiem opłaty skarbowej i opłat o charakterze sankcyjnym. Wnioskodawca podnosi, iż powyższy przepis prawa nie precyzuje rodzaju czy kategorii opłat od których przyznaje zwolnienie. Wskazuje również, iż art. 31 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy zawiera katalog otwarty zwolnień odnoszący się do wszystkich świadczeń o charakterze publicznym, które nie są wyłączone ze zwolnienia. Strona podnosi, iż w katalogu opłat sankcyjnych określonych przez rozporządzenie ministra finansów w sprawie wykazu opłat o charakterze sankcyjnym brak jest opłaty abonamentowej. Wnioskodawca wskazuje, że ustawodawca nie dokonał wyłączenia opłaty abonamentowej ze zwolnienia o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt ww. ustawy, a co za tym Spółka jako zakład pracy chronionej powinna podlegać zwolnieniu z opłaty abonamentowej.

Organ zważył co następuje:

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji mając na uwadze powyższe stwierdza za nieprawidłowo dokonaną przez wnioskodawcę interpretację przepisów prawa.

Zgodnie z art. 2 ust. 1, ust. 2 i ust. 4 ustawy o opłatach abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych pobiera się opłaty abonamentowe. Domniemywa się, że osoba, która posiada odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu, używa tego odbiornika. **Opłatę abonamentową uiszcza się za każdy odbiornik radiofoniczny i telewizyjny, z wyjątkami określonymi w ustawie.** Wnioskodawca w przedstawionym stanie faktycznym wskazuje na brak obowiązku uiszczania opłaty abonamentowej przez zakład pracy chronionej.

W świetle ustawy o opłatach abonamentowych za używanie odbiornika telewizyjnego czy radiofonicznego pobiera się opłatę abonamentową. Ustawodawca wprowadził w powyższym zakresie domniemanie zgodnie z którym przyjmuje się, iż używanie odbiornika telewizyjnego czy radiofonicznego w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu jest tożsame z jego posiadaniem. Wobec czego w świetle przepisów ustawy o opłatach abonamentowych samo posiadanie odbiornika telewizyjnego lub radiofonicznego w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu zobowiązuje posiadacza do uiszczania opłat abonamentowych. Wnioskodawca w obliczu przedstawionego stanu faktycznego nie podlega pod wyłączenia podmiotowe określone w art. 4 ustawy o opłatach abonamentowych dotyczące zwolnienia od opłat abonamentowych osób fizycznych.

Również Wnioskodawca nie podlega pod wyłączenia przedmiotowe określone w art. 5 ust. 2 w zw. z art. 5 ust. 1 ustawy o opłatach abonamentowych. Katalog tych wyłączeń jest zamknięty. Zakres podmiotowy oraz przedmiotowy ustawodawca określił w sposób szczegółowy. Opłata abonamentowa jest powszechna i obejmuje wszystkie podmioty, poza tymi przypadkami które wprost zostały wyłączone w ustawie. Żadne z powyższych wyłączeń określonych w art. 4, w art. 5 czy też w innych przepisach ustawy o opłatach abonamentowych nie dokonują zwolnień z opłaty abonamentowej ze względu na posiadanie statusu zakładu pracy chronionej. Stosownie do art. 5 ust. 1 ustawy o opłatach abonamentowych odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne podlegają, dla celów pobierania opłat abonamentowych za ich używanie, zarejestrowaniu w placówkach pocztowych operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe. W art. 5 ust. 2 ustawy o opłatach abonamentowych ustawodawca zawarł zamknięty,

sprecyzowany katalog wyłączeń wskazując, iż obowiązkowi rejestracji nie podlegają odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne: wykorzystywane wyłącznie przy tworzeniu audycji lub innych przekazów; wykorzystywane wyłącznie do tworzenia, rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiowych lub telewizyjnych, w tym do kontroli jakości rozpowszechniania lub rozprowadzania; przeznaczone przez przedsiębiorcę wyłącznie do sprzedaży lub przekazania osobom trzecim do używania na podstawie umów, jeżeli czynności te należą do przedmiotu działalności gospodarczej danego przedsiębiorcy.

Tym samym opisana przez Spółkę kwestia posiadania statusu zakładu pracy chronionej nie należy do katalogu wyłączeń określonych w powyższych przepisach ustawy o opłatach abonamentowych. Art. 31 ust. 1 pkt 2 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych stanowi, iż prowadzący zakład pracy chronionej spełniający warunek, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 1 lit. b, lub zakład aktywności zawodowej w stosunku do tego zakładu jest zwolniony z opłat, z wyjątkiem opłaty skarbowej i opłat o charakterze sankcyjnym. Przepisy ustawy o opłatach abonamentowych dotyczące określenia kręgu podmiotów zobowiązanych do uiszczania opłaty oraz dotyczące katalogu zwolnień z opłaty abonamentowej stanowią *lex specialis* względem art. 31 ust. 1 pkt 2 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych. Ustawa o opłatach abonamentowych w sposób szczegółowy określa podmioty zobowiązane do uiszczania opłat abonamentowych. Ustawa o opłatach abonamentowych również w sposób szczegółowy i skatalogowany określa wyłączenia podmiotowe i przedmiotowe w zakresie zwolnień z uiszczania opłat. Art. 1 ustawy o opłatach abonamentowych określa przeznaczenie daniny publicznej jaką jest opłata abonamentowa wskazując, iż opłaty abonamentowe pobiera się w celu umożliwienia realizacji misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 226, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą o radiofonii i telewizji", przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji. W związku z powyższym opłata abonamentowa ze względu na swoje sprecyzowane przeznaczenie nie stanowi dochodów państwa o charakterze budżetowym. Zasadne staje się również przywołanie stanowiska judykatury, gdzie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 30 lipca 2015 r., sygn. akt VI SA/Wa 552/15 potwierdził, iż „*Ponadto wskazać należy, że w myśl zasady lex specialis derogat legi generali ustawa o opłatach abonamentowych jest w stosunku do ustawy o rehabilitacji ustawą szczegółową, której przepisy jako te o większym stopniu szczegółowości należy stosować przed ogólniejszymi przepisami ustawy o rehabilitacji. Za*

takim przyjęciem świadczy fakt, że jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, w wyroku z dnia 13 sierpnia 2014 r. (sygn. akt VI SA/Wa 1138/14) "ustawa o opłatach abonamentowych jest bowiem jedynym aktem rangi ustawy regulującym całościowo tę problematykę - poczynając od obowiązku wnoszenia opłat, zwolnień, wysokości opłat, sposób poboru opłat i kontroli ich pobierania, konsekwencji używania nie zarejestrowanego odbiornika, sposobu gospodarowania wpływami z opłat, a także drogę administracyjną w przypadku używania nie zarejestrowanego odbiornika. W tym kontekście inne przepisy nawet rangi ustawowej, zwalniające określone podmioty z różnych opłat, bez wyraźnego określenia, że dotyczy to opłat abonamentowych, nie odnoszą się do tego rodzaju opłat." Stanowisko to podziela również skład orzekający w niniejszej sprawie. Dlatego też przepisy ustawy zawierające wyczerpująco określony katalog podmiotowych zwolnień, w ocenie Sądu stanowią przepisy szczególne i jako takie powinny być stosowane w pierwszej kolejności. Ponadto warto zauważyć, że ustawa o opłatach abonamentowych stanowi w stosunku do ustawy o rehabilitacji *lex posterior* i jej przepisy, jako późniejsze powinny być stosowane przed przepisami ustawy ustanowionej wcześniej. (...)Warto również zauważyć, że opłata abonamentowa analogicznie jak opłata sądowa stanowi szczególny rodzaj świadczenia celowościowego. W postanowieniu z dnia 20 stycznia 2011 r. (sygn. akt. II GZ 12/11) Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że "posiadanie statusu zakładu pracy chronionej nie może być podstawą do zwolnienia strony od uiszczenia wpisu sądowego". Przyjmując powyższe twierdzenie, Sąd zauważa, że tak jak celem wpisu sądowego jest zadośćuczynienie zasadzie ponoszenia przez strony kosztów postępowania związanego z ich udziałem w sprawie, a zatem jest ona przeznaczana na pokrycie kosztów rozpoznania sprawy, tak celem opłaty abonamentowej, jako świadczenia o charakterze szczególnym, jest pokrycie przez nią realizacji zadań Telewizji Publicznej."

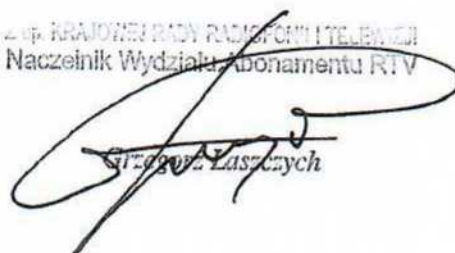
Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie postępowania przysługuje prawo do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w terminie czternastu dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Otrzymują:

1. [REDACTED]
2. a/a

z up. KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI
Naczelnik Wydziału Abonamentu RTV

Grzegorz Łaszczych